

Śrīla Viśvanātha Cakravartī ṅhākura

Śrīla Viśvanātha Čakravarti Thākura, atėjęs į šį pasaulį septyniolikto amžiaus viduryje yra didis dvasinis mokytojas Kṛṣṇos sąmonės guru ir mokinių sekoje. Jis sako: „Kas su dideliu rūpesčiu ir dėmesiu brāhma-muhurtos metu garsiai kartos šias gražias maldas dvasiniam mokytojui, mirties metu gaus galimybę tiesiogiai tarnauti Kṛṣṇai, Vrindavanos šeiminkui.“

saṅ sāra-dāvānala-līṅ ha-loka-
trāṅ āya kāruṅ ya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṅ a-guṅ āṅ avasya
vande guroṅ śrī-caraṅ āravindam

mahāprabhoṅ kīrtana-nṅ tyā-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅ ga-bhājo
vande guroṅ śrī-caraṅ āravindam

śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅ gāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṅ ś ca niyuñjato 'pi
vande guroṅ śrī-caraṅ āravindam

catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-ṅ ptān hari-bhakta-saṅ ghān
kṅ tvaiva ṅ ptīṅ bhajataṅ sadaiva
vande guroṅ śrī-caraṅ āravindam

śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā guṅ a-rūpa-nāmnām
prati-kṅ aṅ āsvādana-lolupasya
vande guroṅ śrī-caraṅ āravindam

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṁ iyā
tatrāti-dākaṁ yād ati-vallabhasya
vande guroṁ śrī-caraṁ āravindam*

*sākaṁ ād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhīṁ
kintu prabhor yaṁ priya eva tasya
vande guroṁ śrī-caraṁ āravindam*

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatīṁ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁ s tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroṁ śrī-caraṁ āravindam*

saṁ sāra—materialios egzistencijos; dāvā-anala—miško gaisro; līṁ ha—ryjamas; loka—žmones; trāṁ āya—išvaduoti; kāruṁ ya—savo malone; ghanāghana-tvam—kaip lietaus kupinas debesis; prāptasya—kuris įgijo; kalyāṁ a—palankias; guṁ a—savybes; arṁ avasya—iš jų vandenyno [Kṁ ṁ os]; vande—aš lenkiuosi; guroṁ —dvasinio mokytojo; śrī—palankioms; caraṁ a-aravindam—lotosinėms pėdoms.

mahāprabhoṁ —Śrī Caitanyos Mahāprabhu; kīrtana—kīrtane; nṁ tyā—šoka; gīta—dainuoja; vāditra—groja muzikiniai instrumentais; mādyat—patenkintas; manasaṁ —prote; rasena—dėka tyro pasiaukojimo skonių; roma-añca—paširpusia oda; kampa—virpančiu kūnu; aśru-taraṁ ga—ašarų liūtimi; bhājaṁ —kuris garbina; vande—aš lenkiuosi; guroṁ —dvasinio mokytojo; śrī—palankioms; caraṁ a-aravindam—lotosinėms pėdoms.

śrī-vigraha—Dievybės; ārādhana—garbinimu; nitya—kasdien; nānā-īvairiais; śṁ ṁ gāra—papuošalasis ir drabužiais; tat—Viešpaties; mandira—šventyklos; mārjana-ādau—tvarkymu ir kita veikla; yuktasya—kuris užsiima; bhaktān—savo mokinius; ca—taip pat; niyūñjataṁ —kuris užima; api—taip pat; vande—aš lenkiuosi; guroṁ —dvasinio mokytojo; śrī—palankioms; caraṁ a-aravindam—lotosinėms pėdoms.

catuṅ —keturių; vidha—rūšių; śrī—šventu; bhagavat-prasāda—Viešpaties malonės pasireiškimu; svādu—skaniu; anna—maistu; tṅ ptān—patenkintais; hari—Viešpaties Hari; bhakta-saṅ ghān—bhaktus; kṅ tvā—padaręs; eva—tokiu būdu; tṅ ptim—pasitenkinimą; bhajataṅ —kuris patiria; sada—visada; eva—tikrai; vande—aš lenkiuosi; guroṅ —dvasinio mokytojo; śrī—palankioms; caraṅ a-aravindam—lotosinėms pėdoms.

śrī-rādhikā—Śrīmatī Rādhārāṅ ės; mādhavayoṅ —Viešpaties Mādhavos; apāra—beribes; mādhyura—romantiškas; līlā—pramogas; guṅ a—savybes; rūpa—pavidalus; nāmnām—šventus vardus; prati-kṅ aṅ a—kiekvieną akimirksnį; āsvādana—ragauti; lolupasya—kuris trokšta; vande—aš lenkiuosi; guroṅ —dvasinio mokytojo; śrī—palankioms; caraṅ a-aravindam—lotosinėms pėdoms.

nikuñja-yūnaṅ —giritėje esančios jaunosios poros; rati—romantiškos meilės; keli—žaidimų; siddhyai—dėl tobulumo; yā yā—ką tik; ālibhiṅ —draugės gopės; yuktiṅ —besuplanuotų; apekṅ aṅ īyā—trokštamo; tatra—šiuo atžvilgiu; ati-dākṅ yāt—jis labai patyręs; ati-vallabhasya—ir labai brangus; vande—aš lenkiuosi; guroṅ —dvasinio mokytojo; śrī—palankioms; caraṅ a-aravindam—lotosinėms pėdoms.

sākṅ āt—tiesiogiai; hari-tvena—kaip pats Hari; samasta—visuose; śāstraiṅ —šventraščiuose; uktaṅ —pasakyta; tathā—todėl; bhāvya—jį tokiu laiku; eva—taip pat; sadbhiṅ —didžios šventos asmenybės; kintu—tačiau; prabhoṅ —Viešpačiui; yaṅ —kuris; priyaṅ —brangus; eva—tikrai; tasya—jo; vande—aš lenkiuosi; guroṅ —dvasinio mokytojo; śrī—palankioms; caraṅ a-aravindam—lotosinėms pėdoms.

yasya—kurio (dvasinio mokytojo); prasādāt—malone; bhagavat—Viešpaties; prasādaṅ —malonė gaunama; yasya—kurio; aprasādāt—malonės negavus; na—jokios; gatiṅ —pažangos; kutaṅ api—bet kuria kryptim; dhyāyan—medituodamas į jį; stuvan—giedodamas; tasya—apie jo (dvasinio mokytojo); yaśaṅ —šlovę; tri-sandhyam—per tris dienos sandūras (saulėtekio, vidurdienio ir saulėlydžio metu); vande—aš lenkiuosi; guroṅ —dvasinio mokytojo; śrī—palankioms; caraṅ a-aravindam—lotosinėms pėdoms.

Dvasinis mokytojas gauna palaiminimus iš malonės vandenyno. Lygiai taip pat, kaip lietūs lieja vandenį ant miško gaisro, užgesindamas jį, taip ir dvasinis mokytojas išvaduoja materializmo kamuojamą pasaulį užgesindamas materialios egzistencijos liepsnojančią ugnį. Aš pagarbiai lenkiuosi lotosinėms tokio dvasinio mokytojo, kuris yra palankių savybių vandenynas, pėdoms.

Kartodamas šventą vardą, šokdamas ekstazėje, dainuodamas ir grodamas muzikiniais instrumentais dvasinis mokytojas yra visuomet patenkintas Viešpaties Caitanyos sankirtanos judėjimu. Kadangi savo prote jis mėgaujasi tyros atsidavimo tarnystės skoniais, kartais jo plaukai atsistoja piestu, jo kūnas virpa, o ašaros bangomis teka iš jo akių. Aš pagarbiai lenkiuosi tokio dvasinio mokytojo lotosinėms pėdoms.

Dvasinis mokytojas visuomet užsiima Śrī Śrī Radhos ir Kṛṣṇos garbinimu šventykloje, Jis taip pat užima savo mokinius tokiu garbinimu. Jie rengia Dievybes nuostabiais drabužiais ir papuošalais, valo Jų šventyklą, atlieka kitokią tarnystę Viešpačiui. Aš pagarbiai lenkiuosi tokio dvasinio mokytojo lotosinėms pėdoms.

Dvasinis mokytojas visuomet siūlo Kṛṣṇai keturių rūšių prašmatnų maistą (laižomą, kramtomą, geriamą ir čiulpiamą). Kai dvasinis mokytojas regi, jog bhaktai patenkinti, valgydami bhagavad-prasada, jis taip pat yra patenkintas. Aš pagarbiai lenkiuosi tokio dvasinio mokytojo lotosinėms pėdoms.

Dvasinis mokytojas visuomet trokšta klausytis ir kalbėti apie beribius romantiškus Rādhikos ir Mādhavos žaidimus, apie Jų savybes, vardus ir pavidalus. Dvasinis mokytojas trokšta mėgautis tuo kiekvieną akimirką. Aš pagarbiai lenkiuosi tokio dvasinio mokytojo lotosinėms pėdoms.

Dvasinis mokytojas yra labai brangus, kadangi jis labai patyrusiai padeda gopėms, kurios skirtingu metu labai skoningai ir įvairiai paruošia Rādhos ir Kṛṣṇos romantiškų meilės žaidimų aplinką Vrindavano giraitėse. Aš pagarbiai lenkiuosi tokio dvasinio mokytojo lotosinėms pėdoms.

Dvasinį mokytoją reikia gerbti kaip patį Aukščiausią Viešpatį, kadangi jis yra pats artimiausias Viešpaties tarnas. Tai pripažįsta visi apreikštieji šventraščiai ir tuo seka visi autoritetai. Todėl aš pagarbiai lenkiuosi tokio dvasinio mokytojo, kuris yra bona fide Śrī Hari (Kṛṣṇos) atstovas, lotosinėms pėdoms.

Dvasinio mokytojo malone žmogus gauna Kṛṣṇos palaiminimus. Be dvasinio mokytojo malonės niekas negali padaryti jokios pažangos. Todėl aš visuomet turiu atsiminti ir šlovinti dvasinį

mokytoją. Bent tris kartus per dieną aš turiu pagarbiai lenktis tokio dvasinio mokytojo lotosinėms pėdoms.